

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.885/2018/6.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke
Molnár Ferencné dr., előadó bíró
Dr. Kónya István, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2018. december 13.

Az ügy tárgya: zsarolás büntettének kísérlete és más bűncselekmények

Terhelt(ek): I. rendű

Első fok: Gödöllői Járásbíróság, 10.B.364/2014/64., ítélet, tárgyalás,
2016. február 9.

Másodfok: Budapest Környéki Törvényszék, 14.Bf.862/2016/22., ítélet, nyilvános
ülés, 2017. március 9.

Az indítvány előterjesztője: I. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a zsarolás büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Gödöllői Járásbíróság 10.B.364/2014/64. számú és a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.862/2016/22. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Gödöllői Járásbíróság a 2016. február 9. napján meghozott 10.B.364/2014/64. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki tártstettesként elkövetett zsarolás büntettének kísérletében [Btk. 367. § (1) és (2) bekezdés b) pont], tártstettesként elkövetett garázdaság büntettében [Btk. 339. § (1) és (2) bekezdés a) és d) pont] és tártstettesként elkövetett rongálás vétségében [Btk. 371. § (1) és (2) bekezdés a) pont]. Ezért az I. rendű terheltet halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és az I. rendű terhelt legkorábban a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónap kitöltését követő

napon bocsátható feltételes szabadságra.

- [2] Kétirányú fellebbezés alapján eljárva a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2017. március 9. napján jogerős 14.Bf.862/2016/22. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta annyiban, hogy az I. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 4 évre enyhítette, a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezést pontosította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.
- [3] A bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terheltek kábítószer-eladás kapcsán 2015. május 15-én délután személygépkocsival a sértett lakóhelyéhez mentek. Mind a hárman kiszálltak a gépkocsiból, és odamentek az utcán tartózkodó sértetthez. I. rendű terhelt számon kérte a sértetten, hogy miért híreszteli azt, hogy senkitől sem fél, közölte vele, nem tudja, hogy ki ő. Mindenki védelmi pénzt fizet neki, és elvágja a torkát, ha nem vesz vissza magából, és nem fizet. A sértett ezt megtagadta, a II. rendű és III. rendű terheltek közölték a sértettel, hogy lecsapják, és akkor megtudja, ki is az az I. rendű terhelt. Az I. rendű terhelt kihívta verekedni a küzdősportban jártas sértett, kezükben botokkal ütötték egymást, a II. rendű terhelt kezében egy, az autójából kivett szamurájkarddal, a III. rendű terhelt pedig egy kb. 1 méter hosszú és 5-10 cm átmérőjű vascsővel a sértettre támadt, a verekezésbe kölcsönös hangos szidalmazás közepette a sértett hozzátartozói is beavatkoztak, majd behátráltak az udvarra, ahová mindhárom terhelt követte őket. A terheltek az udvarról a sértett és családtagjai felszólítása ellenére sem távoztak, de miután az I. rendű terhelt a bal alkar singcsontjának törését, a III. rendű terhelt pedig a bal járomív hámhorzsolását szenvedte el, a II. rendű terhelt leállt az autóval az utcában a sarokra, az I. rendű és a III. rendű terhelt pedig gyalog követte őt.
- [4] Kb. 5-10 perc elteltével egy legkevesebb 10 főből álló csoporttal a terheltek többek között az odaérkezett IV. rendű, V. rendű terheltekkel, mindannyiuk kezében ásóval, kapával, vascsővel, miután azt kiabálták, hogy meg fogják ölni őket, el fogják vágni a torkukat, bementek az udvarra. A sértett családjával a ház hátsó szobájába menekült. A támadók bedobtak a csukott 150x120 cm-es konyhaablakon egy ásót, melynek mélyedése 5-10x2 cm-en benne maradt a konyhafalban, ezzel 57.800 forint és 2.500 forint kárt okoztak; betörték a garázs 170x90 cm-es ablakát, mellyel 52.500 forint kárt okoztak; betörték a 220x160 cm-es bejárati ajtó egyik szárnyát és annak üvegét, mellyel 162.000 forint kárt okoztak, bementek a lakásba. Berúgták a 200-160 cm-es konyhaajtót, ami a zár részénél megsérült, megrepedt az ajtófélfá, ezzel 15.200 forint kárt okoztak, majd távoztak. A sértett és családtagjai a magánlaksértés miatt magánindítványt nem terjesztettek elő. A terheltek a rongálással összesen 290.000 forint kárt okoztak, mely nem térült meg. A terheltek kihívóan közösségellenes magatartása alkalmas volt arra, hogy másokban megbotráncozást és riadalmat keltsen.

II.

- [5] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt védője - az 1998. évi XIX. törvény 416. § (1) bekezdés a) és c) pontjait megjelölve - terjesztett elő felülvizsgálati indítványt elsődlegesen az I. rendű terhelt felmentése, másodlagosan a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése érdekében. Indokai szerint az I. rendű terhelt terhére a zsarolás büntetnének kísérlete nem állapítható meg, mivel a megállapított tényállás szerint a terhelt nem azzal a szándékkal kereste fel a sértettet, hogy védelmi pénzt fizettessen vele. A konfliktus kiváltó oka az volt, hogy a sértett kábítószerrel adott el a terheltek hozzátartozójának, majd pedig az, hogy a sértett nem tart a terhelttől. A számonkérés során a terhelt annak érdekében, hogy a kábítószer-értékesítéssel a sértett felhagyjon, magát olyan személynek tüntette fel, akitől tartani lehet. A védelmi pénzre hivatkozással pedig csak azt nyomatékosította, hogy az I. rendű terhelt nem akárcsi, ezért a sértett jobban teszi, ha ezzel felhagy. Utalt arra, hogy a sértett sem ekkor, sem később nem ijedt meg, épp ellenkezőleg,

nyíltan ellenszegült a terhelti kérésnek. A sértett egyébként küzdősportokban jártas személy volt, aki amikor az I. rendű terhelt kihívta verekedni, azt elfogadta. A védelmi pénzre való utalás csak ezt követően történt meg a védő szerint, de nem a zsarolás, hanem az I. rendű terhelt sértett által csorbított renoméjának helyreállítása érdekében. Álláspontja szerint a tényállás nem tartalmazza azt, hogy a sértettnek mikor, hogyan, mekkora összeget kellene fizetnie, ezért - a BH 2001.362. számú eseti döntést megjelölve - ez esetben még zsarolás kísérlete sem valósult meg. Nem merült fel továbbá olyan adat sem, mely szerint a terheltek védelmi pénz iránti igényüket később érvényesíteni kívánják, ezért a védő szerint az önkéntes elállás is megállapítható lehet az I. rendű terhelt javára. Hivatkozott arra is, hogy a terhelt és társai által kifejtett erőszak és fenyegetés nem volt alkalmas arra, hogy a sértett akarát hajlítsa, ellenkező esetben nem alakult volna ki a két szemben álló csoport között összetűzés, és az I. rendű terheltnek nem kellett volna további segítséget kérnie. Kifogásolta továbbá, hogy az eljáró bíróság hiányosan és iratellenesen állapította meg a tényállást, nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem, mivel nem tért ki kellő részletességgel arra, hogyan alakulhatott át a terheltek cselekménye védelmi pénz követelésébe, ha eredetileg kábítószer-eladás miatt keresték meg a sértettet. Mindezek alapján a megtámadott határozat megváltoztatását, az I. rendű terhelt felmentését indítványozta a zsarolás büntettének vádja alól, másodlagosan pedig az eljárás megismétlését kérte.

- [6] A Legfőbb Ügyészség BF.927/2018/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. Az ügyészi álláspont szerint a tényállás felderítetlenségére, iratellenességére történő hivatkozás, továbbá az indokolási kötelezettség megsértését kifogásoló része törvényben kizárt. Az ügyész szerint nem alapos az anyagi jogszabálysértésre történő hivatkozás a zsarolás büntettének kísérletével összefüggésben. Az irányadó tényállás szerint az I. rendű terhelt társaival annak érdekében alkalmazott a sértettel és családtagjaival szemben erőszakot, valamint élet és testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetést, hogy a sértettet védelmi pénz fizetésére kényszerítse. A terhelt és társai által a sértettel és hozzátartozóival szemben alkalmazott fizikai erőszak és kvalifikált fenyegetés alkalmas volt arra, hogy a sértettet az akaratainak megfelelő magatartás tanúsítására kényszerítse annak ellenére, hogy a sértett először valóban ellenállt. Ezt követően azonban hozzátartozóival együtt bemenekült a házba és rögtön hívatta a rendőrséget. Az ügyész szerint a védelmi pénz kifejezés az ítélezési gyakorlatban és köznap értelemben is egyaránt alvilági jellegű, erőszak vagy fenyegetés kilátásba helyezése útján rendszeres, jogtalan és törvénytelen haszon megszerzésére irányuló követelés, amelynek teljesítése fejében folytathatja kizárólag a sértett tevékenységét. Ellenkező esetben, valamint a hatóságoknak történő jelzés esetében az elkövető részéről számíthat a sértett a kilátásba helyezett hátrányos következmények beváltására; ezért maga a követelés, nem pedig annak összecszerúsége és a teljesítés konkrét időpontja a meghatározó jelentőségű. Ennélfogva sem az önkéntes elállásra, sem pedig a tényállásszerűség hiányára történő védelmi hivatkozást nem tartotta alaposnak. Ezért a megtámadott határozat hatályban tartását indítványozta.

III.

- [7] Az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapos.
- [8] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős ügydöntő határozattal szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. A Be. 648. § a)-c) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.
- [9] Kétségtelen, hogy a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.
- [10] Nem sértett azonban törvényt az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt bűnösségét társtettesként elkövetett zsarolás büntette kísérletében [Btk. 367. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont]

megállapította, és helyes az alkalmazott büntetőtörvény megválasztása is.

- [11] A Btk. 367. § (1) bekezdése szerint, aki jogtalan haszonszerzés végett mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, és ezzel vagyoni hátrányt okoz, büntetett követ el; a bűncselekmény súlyosabban minősül a (2) bekezdés b) pontja szerint, ha az élet vagy testi épség elleni, illetve más hasonlóan súlyos fenyegetéssel követik el.
- [12] A Btk. 13. § (2) bekezdése szerint pedig társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg.
- [13] A Btk. 459. § 7. pontja szerint fenyegetés eltérő rendelkezés hiányában súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen.
- [14] A Btk. 367. § (1) bekezdése a fenyegetés fogalmát megszorítás nélkül tartalmazza; a (2) bekezdés b) pontja szerinti minősített eset pedig akkor állapítható meg, ha az adott fenyegetés tartalma mind a kilátásba helyezett hátrány súlya, mind pedig a megfenyegetettben keltett félelem komolysága tekintetében meghaladja a Btk. 459. § 7. pontja szerinti mértéket, s felér élet vagy testi épség elleni (akár közvetett) fenyegetéssel.
- [15] Egy adott fenyegetés mikénti értékelése, zsarolás alapesetként, avagy minősített esetként való elhatárolása mindig az adott ügy konkrét körülményeire - a fenyegető tartalomra, s annak a sértett (személyét, helyzetét) érintő hatására - kiterjedő vizsgálat alapján lehetséges, s nem pedig absztrakt módon. A fenyegetés szempontjából annak van jelentősége, hogy a terhelt fenyegetett-e, nem pedig annak, hogy a fenyegetést komolyan gondolta-e.
- [16] A fenyegetés (és erőszak) esetében annak mivoltát nem a kifejtő elkövető, hanem az elszenvedő sértett oldalán kell vizsgálni, ugyanis a fenyegetés (és erőszak) a sértett akaratára ráhatás, tehát annak hatása szempontjából közömbös, hogy a terhelt komolyan gondolta-e. A lényeg csupán annyi, hogy a terhelt felismerte-e, hogy fenyegetése alkalmas a sértettben ilyen hatás kiváltására.
- [17] Jelen ügyben ehhez a fenyegetés - irányadó tényállás szerinti - tartalma alapján nem fér kétség.
- [18] A tényállás szerint az I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek kábítószer-eladás kapcsán mentek a sértett lakóhelyéhez. Ezt követően - szemben az indítványban foglaltakkal - a tényállás egyértelműen rögzíti, hogy:
- az I. rendű terhelt számon kérte a sértetten, hogy miért híreszteli azt, hogy senkitől sem fél;
 - közölte vele, hogy mindenki védelmi pénzt fizet neki;
 - és elvágja a torkát ha nem vesz vissza magából és nem fizet;
 - II. rendű és III. rendű terheltek pedig közölték, hogy lecsapják és akkor megtudja, hogy ki is az az I. rendű terhelt;
 - az I. rendű terhelt és a sértett kezükben botokkal ütötték egymást, a II. rendű terhelt kezében egy szamurájkarddal, a III. rendű terhelt pedig egy 1 méter hosszú és 5-10 cm átmérőjű vascsővel támadt a sértetre.
- Kétségtelen, hogy a sértett a bottal, szamurájkarddal és vascsővel felfegyverkezett terheltekkel szemben kezdetben ellenállt, a verekedés során a terheltek is sérülést is szenvedtek, kb. 5-10 perc elteltével azonban egy legkevesebb 10 főből álló csoporttal tértek vissza, mindannyiuk kezében ásóval, kapával, vascsővel, miközben azt kiabálták, hogy meg fogják ölni őket; el fogják vágni a torkukat; melyek hatására a sértett családjával a ház hátsó szobájába menekült.
- [19] Mindezekből kitűnően pedig nem kétséges, hogy az I. rendű terhelt által alkalmazott erőszak, élet, testi épség elleni fenyegetés alkalmas volt arra, hogy a sértettben komoly félelmet keltsen.
- [20] A védői álláspont szerint a védelmi pénzre való utalás nem a zsarolás, hanem a terhelt sértett által csorbított renoméjának helyreállítása érdekében történt, és súlytalannak tekintendő; az I. rendű terhelt nem is tért ki arra, hogy hogyan, mekkora összeget kellene a sértettnek fizetnie, ezáltal a zsarolás nem valósult meg.
- [21] A tényállás szerint - ezzel szemben - az I. rendű terhelt egyértelművé tette a sértett előtt, hogy mindenki védelmi pénzt fizet neki, és elvágja a torkát, ha nem vesz vissza magából és nem fizet neki.

- [22] A védelmi pénz kifejezés értelmezésénél a kilátásba helyezett hátrány köznap, társadalmi, erkölcsi megítéléséből kell kiindulni. A védelmi pénz szóhasználat oly mértékben kifejező, hogy ennek jelentéstartalma egyféle (elérése, félreérése nem lehetséges); alternatívája pedig nem a védelem, hanem az erőszak alkalmazása. Ennek során tehát nem valamely biztonság jogszerű megvásárlása történik ellenérték fejében, hanem épp ellenkezőleg: rendszeres, jogtalan haszon megszerzésére irányuló követelés, melynek nem teljesítése esetén a sértett a kilátásba helyezett hátrány minden további előfeltétel nélküli bekövetkezésére számíthat (BH 1995.503.).
- [23] Nem alapos az indítvány önkéntes elállásra történő hivatkozása sem.
- [24] A Btk. 10. § (4) bekezdés a) és b) pontja szerint nem büntethető kísérlet miatt, akinek önkéntes elállása folytán marad el a bűncselekmény befejezése, vagy aki az eredmény bekövetkezését önként elhárítja.
- [25] A zsarolás bűncselekményének befejezetlen a kísérlete mindaddig, amíg az erőszakos vagy fenyegető elkövetési magatartás miatt a passzív alany (a sértett) nem kényszerül a tettes akarata szerint valaminek a tevésére, nemtevésére, vagy eltűrésére. A befejezetlen kísérlettől való önkéntes elállás megállapításához elegendő, ha a ráutaló körülményekből egyértelműen az következik, hogy az elkövető döntően belső elhatározásból hagy fel a külső körülmények által nem akadályozott elkövetési magatartás folytatásával, s lép vissza a bűncselekmény befejezésétől.
- [26] Jelen ügyben azonban nem ez történt. A tényállás szerint ugyanis az I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek bottal, szamurájkarddal, vascsővel támadtak a sértettre, a verekezésbe a sértett hozzátartozói is beavatkoztak, majd az I. rendű terhelte és társai, miután sérüléseket szenvedtek el, rövid időre távoztak a sértetti ingatlanból, majd egy legkevesebb 10 főből álló csoporttal tértek vissza, mindannyiuk kezében ásóval, kapával, vascsővel miközben azt kiabálták, hogy meg fogják ölni őket, el fogják vágni a torkukat és bementek az udvarba. A sértett az immáron túlerőt látva a segítségére siető hozzátartozóival együtt bemenekült a házba. Mindezek miatt az I. rendű terhelte magatartása önkéntes elállásnak nem minősíthető.
- [27] Nem kétséges az sem, hogy az I. rendű terhelte terhelttársaival akarategységben, azzal a szándékkal mentek a sértetthez, hogy - a kezdeti számon kérést követően - tőle védelmi pénzt követeljenek, ennek érdekében a sértettel és családtagjaival szemben erőszakot, valamint élet, testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetést alkalmaztak; egymás tevékenységéről tudva a sértettet közösen bántalmazták. Ennélfogva cselekményeiket társtettesként követték el [Btk. 13. § (3) bekezdés].
- [28] Nem sértett törvényt tehát az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelte büntetőjogi felelősségét társtettesként elkövetett zsarolás bűntette kísérletében megállapította [Btk. 367. § (1) és (2) bekezdés b) pont].
- [29] Az indítvány kifogásolta, hogy az eljáró bíróság hiányosan és iratellenesen állapította meg a tényállást.
- [30] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.
- [31] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint - a minősítéssel kapcsolatos vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések - így a bűnösség vagy a jogi minősítés - megállapításának helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.
- [32] Következésképpen a jogerős ítéleti tényállás támadása felülvizsgálati eljárásban eredményre nem vezethet.
- [33] Az indítvány sérelmezte az eljáró bíróság indokolási kötelezettségének mikénti teljesítését.
- [34] A Be. 649. § (2) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt - relatív - eljárási szabálysértések esetén nem teszi lehetővé a felülvizsgálatot.

- [35] A Be. 609. § (1) és (2) bekezdés d) pontja értelmében azonban a jelenleg hatályos eljárási törvény szerint, ha a bíróság indokolási kötelezettségének nem, vagy csak részben tett eleget, már nem abszolút, hanem relatív eljárási szabályszegésnek minősül.
- [36] A Be. 870. § (3) bekezdése értelmében pedig a korábbi jogszabály alapján előterjesztett panasz, felülbírálati indítvány, fellebbezés vagy egyéb indítvány elbírálását e törvény hatálybalépése után a nyomozó hatóság, az ügyészség, illetve a bíróság mellőzi, és erről az előterjesztőt tájékoztatja, ha e törvény alapján nincs helye panasz, felülbírálati indítvány, fellebbezés vagy egyéb indítvány előterjesztésének, vagy annak címzettje e törvény alapján nem jogosult a döntésre.
- [37] Mindezekből következően az indokolási kötelezettség mikénti teljesítésére vonatkozó részében a felülvizsgálati indítvány elbírálását a Kúria mellőzte.
- [38] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.
- [39] Ekként a Kúria az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

IV.

- [40] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 653. § (1) bekezdése értelmében a Be. 458. § (3) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [41] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2018. december 13.

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Molnár Ferencné dr. s.k. előadó bíró, Dr. Kónya István s.k. bíró

Kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző